

SAMENVATTING

105827 - Klacht over onheuse en respectloze behandeling na zijn ziekmelding door zijn werkgever; VO

Een voormalige docent klaagt erover dat de directeur van de school hem onder druk heeft gezet, miscommunicatie heeft veroorzaakt en de bedrijfsarts verkeerd heeft geïnformeerd. De Commissie baseert zich op de schriftelijke verklaring van de waarnemend bedrijfsarts aan klager en aan verweerder, die zij als juist en waar aanneemt. Omdat in deze verklaring duidelijk gesteld is dat er een andere afspraak met klager zou worden gemaakt, en verwacht mag worden dat verweerder daarvan op de hoogte is gebracht tijdens zijn telefoongesprek met de waarnemend bedrijfsarts, geeft de brief die verweerder hierop liet volgen blijk van een oneigenlijke druk op klager, die ziek was. Met name het onderwerp van de brief -sanctioneren-, de passage dat klager niet meewerkt aan zijn re-integratie en hij dringend wordt uitgenodigd voor een gesprek met verweerder en het hoofd P&O op 10 december 2012 (feitelijk twee dagen voor de nieuwe afspraak met de bedrijfsarts) geven blijk van oneigenlijke druk. Dit geldt ook voor de e-mail van 10 december 2012 waarin verweerder stelling neemt tegen klager, die dan nog niet is beoordeeld door de bedrijfsarts. Van oneigenlijke druk getuigt ook het door verweerder op 18 december 2012 aan klager voorgelegde plan dat mede zag op mogelijk tussentijdse beëindiging van het dienstverband terwijl klager op dat moment door de bedrijfsarts arbeidsongeschikt werd geacht. De Commissie kan zich indenken dat klager deze handelwijze van verweerder als onheus en respectloos heeft ervaren. Klacht op dit punt gegrond.

ADVIES

inzake de klacht van:

de heer A te B, voormalig docent bij het C te D, klager

tegen

de heer E, bestuurder van het C, tevens voormalig locatiedirecteur a.i., verweerder
gemachtigde: mevrouw mr. F,

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij ongedateerd klaagschrift met bijlagen, ingekomen op 31 mei 2013 en aangevuld bij brieven die zijn ontvangen op 10 juni, 3, 25 en 26 juli 2013 heeft klager op grond van de voor de school geldende klachtenregeling een klacht tegen verweerder ingediend met de volgende inhoud:

Klager klaagt erover dat de locatiedirecteur ad interim, de heer E, hem onheus en respectloos heeft behandeld na zijn ziekmelding op 30 november 2012. De onheuse en respectloze behandeling bestaat (met name) uit het onder druk zetten van klager, het veroorzaken van miscommunicatie, het verkeerd informeren van de bedrijfsarts, en het naast zich neerleggen van het advies van de bedrijfsarts en het UWV. Ten slotte klaagt klager erover dat er sprake is van discriminatoire bejegening vanwege zijn afkomst.

Verweerder is op 9 juli 2013 verzocht een verweerschrift in te dienen. Dit verweerschrift is ontvangen op 23 september 2013.

Alle stukken zijn over en weer in afschrift aan partijen gestuurd.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 2 oktober 2013 te Utrecht.

Klager is ter zitting verschenen.

Verweerder is ter zitting verschenen. Hij werd vergezeld door mevrouw G, hoofd P&O van het C, als informant en werd bijgestaan door zijn gemachtigde.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Hetgeen in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht is, voor zover relevant, zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

Klager is op basis van een tijdelijk dienstverband voor de duur van 1 augustus 2012 tot 1 augustus 2013 werkzaam geweest bij het C in de functie Docent Natuurkunde. Op 29 november 2012 vond er tussen de schoolleiding en klager overleg plaats over het functioneren van klager. Klager heeft zich vervolgens op 30 november 2012 ziek gemeld. Op 5 december 2012 is klager op het spreekuur geweest van de bedrijfsarts. De waarnemend bedrijfsarts heeft van het spreekuur schriftelijk verslag gedaan aan klager en verweerder. Daarin staat dat klager alleen met de eigen bedrijfsarts een afspraak wilde hebben en afgesproken werd dat er zo spoedig mogelijk een nieuwe afspraak werd gepland. Klager is daarna uitgenodigd voor het spreekuur op 12 december 2012. Bij brief van 6 december 2012, met als onderwerp "sanctioneren" heeft verweerder klager uitgenodigd voor een gesprek vanwege, zoals in de brief is aangegeven, diens onbereidheid om met de bedrijfsarts te spreken en daardoor niet mee te werken aan de re-integratie. Klager is op 12 december 2012 niet verschenen op het spreekuur van de bedrijfsarts. De werkgever heeft klager bij brief van 13 december 2012 gewezen op het mogelijk staken van de bezoldiging en klager uitgenodigd voor overleg. Klager heeft zich op 13 december 2012 bij de bedrijfsarts gemeld die hem per 22 december 2012 in staat achtte om te werken. Op 18 december 2012 hebben klager en verweerder overleg gevoerd over werkhervatting. Klager heeft zijn werk niet hervat en zich op 7 januari 2013 ziek gemeld. Op 10 januari 2013 heeft de bedrijfsarts gesproken met klager en zijn eerder advies gehandhaafd dat klager per 22 december 2012 arbeidsgeschikt is. Klager is er daarbij op attent gemaakt dat hij bij het UWV een deskundigenoordeel kon aanvragen. In het deskundigenoordeel van 14 februari 2013 heeft het UWV geoordeeld dat klager op 22 december 2012 niet in staat was te werken.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Over het bezwaar van klager aangaande het verweerschrift en het procesdossier van de Commissie overweegt de Commissie als volgt. Als algemeen rechtsbeginsel geldt dat verweerder zijn verweerschrift in beginsel mag inrichten op de manier die hij passend vindt. Anders dan klager stelt, komt hem ten aanzien van de inhoud van het verweerschrift geen recht van toestemming toe. Het klachtrecht zoals in de Wet op het primair onderwijs is opgenomen, vereist dat de Commissie en partijen de vertrouwelijkheid in acht nemen. De Commissie gebruikt uit de ingediende stukken slechts hetgeen zij voor de behandeling van de klacht relevant en noodzakelijk acht, het resterende laat zij buiten beschouwing. Overeenkomstig de nota van toelichting behorende bij artikel 39 van het Vrijstellingsbesluit Wet Bescherming Persoonsgegevens biedt de klachtenregeling in beginsel voldoende waarborgen dat de (persoons)gegevens op zorgvuldige wijze worden verwerkt. Op grond

van bovenstaande wijst de Commissie het verzoek af van klager om verwijdering uit het verweerschrift van de volgens hem niet relevante stukken.

De klacht over onheuse en respectloze behandeling beoordeelt de Commissie in het kader van de ziekmelding.

De Commissie is uit de stukken en de verklaringen ter zitting gebleken dat verweerder vanaf omstreeks 30 november 2012 en de periode daarna, van mening was dat klager een functioneringsprobleem had en veronderstelde dat klager zich daarom situationeel ziek had gemeld. Met deze visie was kennelijk niet of onvoldoende verenigbaar de mogelijkheid dat klager werkelijk arbeidsongeschikt was (zoals op grond van het advies van de bedrijfsarts en het deskundigenoordeel het geval blijkt te zijn geweest). De Commissie begrijpt de positie van verweerder die door de wetgever wordt verplicht om adequaat en vlot te handelen bij mogelijke arbeidsongeschiktheid. Ook de druk op verweerder om het onderwijs in het vak Natuurkunde ononderbroken te kunnen blijven aanbieden heeft hierbij kennelijk meegespeeld.

Bij brief van 5 december 2012 heeft de waarnemend bedrijfsarts klager en verweerder geïnformeerd over het spreekuur met klager, eerder die dag. Naar het oordeel van de Commissie bevat deze brief een neutraal bericht waaruit blijkt dat klager heeft gesproken met de waarnemend bedrijfsarts en afgesproken is dat er een nieuwe afspraak gemaakt zal worden. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat zijn telefonisch verkregen informatie van de arbodienst over het verloop van het spreekuur een andere is geweest en hem dit aanleiding gaf om met datum 6 december 2012 een brief naar klager te sturen. Nu de inhoud van dit gesprek met de waarnemend bedrijfsarts niet schriftelijk verifieerbaar is gemaakt baseert de Commissie zich op de schriftelijke verklaring van de waarnemend bedrijfsarts aan klager en aan verweerder, die zij als juist en waar aanneemt. Omdat in deze verklaring duidelijk gesteld is dat er een andere afspraak met klager zou worden gemaakt, en verwacht mag worden dat verweerder daarvan op de hoogte is gebracht tijdens zijn telefoongesprek met de waarnemend bedrijfsarts, geeft de brief die verweerder hierop liet volgen blijk van een oneigenlijke druk op klager, die ziek was. Met name het onderwerp van de brief -sanctioneren-, de passage dat klager niet meewerkt aan zijn re-integratie en hij dringend wordt uitgenodigd voor een gesprek met verweerder en het hoofd P&O op 10 december 2012 (feitelijk twee dagen voor de afspraak met de bedrijfsarts) geven blijk van oneigenlijke druk. Dit geldt ook voor de e-mail van 10 december 2012 waarin verweerder stelling neemt tegen klager, die dan nog niet is beoordeeld door de bedrijfsarts. Van oneigenlijke druk getuigt ook het door verweerder op 18 december 2012 aan klager voorgelegde plan dat mede zag op mogelijk tussentijdse beëindiging van het dienstverband terwijl klager op dat moment door de bedrijfsarts arbeidsongeschikt werd geacht. De Commissie kan zich indenken dat klager deze handelwijze van verweerder als onheus en respectloos heeft ervaren. De Commissie acht de klacht op dit punt gegrond.

Door klager is niet aannemelijk gemaakt dat verweerder de bedrijfsarts verkeerd heeft geïnformeerd of adviezen van de bedrijfsarts of het UWV verwijtbaar naast zich neer heeft gelegd. Het deskundigenoordeel werpt hierop geen ander licht, omdat dit een beoordeling achteraf betreft. Wat de gestelde miscommunicatie betreft staat vast dat de werkgever telefonisch met klager heeft gesproken over een afspraak bij de bedrijfsarts en partijen van mening verschillen voor welke dag deze afspraak gold. Niet gebleken is wie dit kan worden verweten. Wel merkt de Commissie op dat het aanbeveling verdient dergelijke afspraken met een werknemer schriftelijk te bevestigen. Op deze onderdelen is de klacht ongegrond.

Klager heeft zijn stelling over discriminatie gebaseerd op het non-verbaal gedrag van verweerder. Nu klager dit niet nader heeft kunnen onderbouwen en de Commissie geen aanleiding heeft te veronderstellen dat er sprake is geweest van discriminatie oordeelt zij dat de klacht hierover ongegrond is.

4. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de werkgever oneigenlijke druk heeft gelegd op klager gedurende de periode dat klager arbeidsongeschikt was. De Commissie acht de klacht op dit punt gegrond. Voor het overige is de klacht ongegrond.

5. AANBEVELINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie beveelt het bevoegd gezag van het C te D aan:

1. bij ziekmeldingen het aangevraagd advies van de bedrijfsarts af te wachten;
2. indien een deskundigenoordeel bij het UWV is aangevraagd, de voortgang hiervan te bewaken;
3. te bevorderen dat afspraken over spreekuurbezoek bij de bedrijfsarts niet door de werkgever, maar door de bedrijfsarts bij de werknemer bekend worden gemaakt.

Aldus gedaan te Utrecht op 12 november 2013 door mr. J.S. Duttenhofer, voorzitter,
W. Happee en drs. D. Zwarts, leden, in aanwezigheid van mr. S.J.F. Schellens, secretaris.

mr. J.S. Duttenhofer
voorzitter

mr. S.J.F. Schellens
secretaris